

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 128/2012-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. marca 2012 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti E., spol. s r. o., B., zastúpenej A., s. r. o., B., konajúcou prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. M. Š., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Senica v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Cb 32/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti E., spol. s r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. februára 2012 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti E., spol. s r. o., B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpenej A., s. r. o., B., konajúcou prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. M. Š., vo

veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Senica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Cb 32/2008 (ďalej len „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal 30. mája 2007 na okresnom súde návrh na vydanie platobného rozkazu proti Z., s. r. o., M. (ďalej len „žalovaná“), ktorým si uplatnil pohľadávku v sume 3 006 180 Sk s príslušenstvom z titulu nezaplatenej ceny za dielo. Na základe výzvy okresného súdu sťažovateľ uhradil súdny poplatok. Podaním z 15. augusta 2007 sťažovateľ navrhol zmenu petitu tak, že z dôvodu čiastočnej úhrady ceny za dielo si uplatňuje pohľadávku len v sume 1 537 650 Sk.

Z dôvodu nevydania platobného rozkazu sťažovateľ listom z 28. novembra 2007 požiadal okresný súd o zdôvodnenie zdĺhavého postupu tohto súdu v predmetnej veci. K sťažnosti na prietahy podanej predsedovi Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) sa listom z 15. januára 2008 vyjadrila predsedníčka okresného súdu, ktorá v odpovedi uviedla, že sa za vzniknuté prietahy ospravedlňuje a prisľúbila nápravu.

Sťažovateľ ďalej uviedol, že uznesením z 8. apríla 2010 bol v uvedenom konaní na návrh žalovanej ustanovený znalec z odboru stavebníctva, odvetvia pozemné stavby, ktorého úlohou bolo odpovedať na otázky týkajúce sa stavebnej pripravenosti žalovanej, rozsahu uskutočnených prác sťažovateľom a prevedenia diela z časového hľadiska. Znalecký posudok č. 14/10 bol vypracovaný 13. júna 2010 a žalovaná ho pripomienkovala podaním doručeným okresnému súdu 23. novembra 2010. Žalovaná následne vzniesla námietku zaujatosti voči súdnemu znalcovi, o ktorej okresný súd rozhodol uznesením z 29. júla 2011 tak, že znalca zo znaleckých úkonov nevylúčil. Krajský súd uznesením z 3. októbra 2011 potvrdil uznesenie okresného súdu z 29. júla 2011.

Prípisom z 29. novembra 2011 okresný súd predvolal sťažovateľa na ohliadku miesta, ktorá sa mala uskutočniť 15. decembra 2011. Uvedená ohliadka bola zrušená z dôvodu práceneschopnosti právneho zástupcu žalovanej. Ani ohliadka nariadená na 12. január 2012 sa neuskutočnila z dôvodu plánovanej dovolenky právneho zástupcu žalovanej. Poslednú ohliadku miesta okresný súd podľa sťažovateľa nariadil na 2. február 2012.

Sťažovateľ v sťažnosti ďalej poukázal na počet pojednávanií nariadených v jeho právnej veci (17), z ktorých sa tri pojednávania neuskutočnili z dôvodu pracovnej neschopnosti právneho zástupcu žalovanej alebo z dôvodu kolízie pojednávanií.

Poukazujúc na ustálenú judikatúru ústavného súdu aplikovanú pri posudzovaní zbytočných priesťahov v konaní sťažovateľ uviedol, že podľa jeho názoru v danom prípade nejde o zložité konanie, keďže *„do úvahy prichádza predovšetkým použitie ustanovení Obchodného zákonníka, nakoľko sa jedná o zaplatenie odmeny za zhotovenie diela podľa zmluvy o dielo. Po skutkovej stránke je v konaní potrebné na základe tvrdení strán sporu najmä ustáliť či bolo zo strany zhotoviteľa dielo riadne a včas zhotovené, čiže ide predovšetkým o odbornú otázku, ktorej posúdenie bolo úlohou znalca. Sťažovateľ má za to, že okolnosti v predmetnej veci sú jednoznačné, teda po skutkovej ani právnej stránke sa vec nevyznačuje neobvyklou zložitou.“*

Pokiaľ ide o posúdenie správania účastníka konania, sťažovateľ uviedol, že *„žiadnym svojim chovaním a úkonom nezapríčinil, že predmetné konanie trvá už 56 mesiacov, naopak na pojednávaniach sa riadne zúčastňoval a plnil si svoje procesné povinnosti.“*

Podľa sťažovateľa jediným dôvodom spôsobujúcim priesťahy v napadnutom konaní je postup okresného súdu, ktorý sa „vyznačuje jednak nečinnosťou a jednak nesprávnou činnosťou, ktorá nesmeruje k ochrane tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ obrátil na súd, aby o jeho veci rozhodol.“

Ustanovený súdny znalec Prof. Ing. J. Z., Dr.Sc. sa dôkladne pre zabezpečenie podkladov pre vyhotovenie znaleckého posudku oboznámil so stavbou a vykonal jej ohliadku a zistil rozsah prevedenia diela zo strany sťažovateľa. Ani zo strany Okresného súdu Senica, ani nadriadeného Krajského súdu v Trnave nebola konštatovaná zaujatosť súdneho znalca.

V štádiu po vykonaní znaleckého posudku a v čase, keď predmetné konanie trvalo už 54 mesiacov, Okresný súd Senica nariadil ohliadku stavby. Vykonanie takéhoto dôkazu a takýto postup súd sa javí ako absolútne neučelný a spôsobujúci neodôvodnené prieťahy v konaní. Nakoľko posúdenie rozsahu zhotovenia diela je otázkou výsostne odbornou, teda spadajúcou do činnosti znalca, je ohliadka stavby vykonávaná samotným sudcom zbytočná, nakoľko sám nemá spôsobilosť vyjadriť sa k otázke z oblasti stavebníctva. Navyše, súd nariadil vykonanie tohto dôkazu až po 54 mesiacoch od začatia konania. Jedná sa o dôkaz, ktorého vykonanie je v plnej kompetencii súdu a nie je nutná súčinnosť tretích osôb, a tak mal súd možnosť dôkaz ohliadkou vykonať v počiatku súdneho konania, a predovšetkým pred vykonaním dôkazu znaleckým posudkom. Vykonanie dôkazu ohliadkou prichádza do úvahy spravidla tam, kde je nevyhnutné pred podaním znaleckého posudku, aby súd ozrejmil za prítomnosti znalca skutkové okolnosti danej veci, resp. aby umožnil znalcovi vykonať potrebné úkony na ustálenie skutkového stavu, resp. skutkových tvrdení účastníkov konania, (porovnaj J. Krajčo a kol., Občiansky súdny poriadok, komentár, I. diel, V. aktualizované vydanie, 2010, EUROUNION, str. 521).“.

Sťažovateľ ďalej namietal, že napadnuté konanie od podania návrhu na vydanie platobného rozkazu právnym predchodcom sťažovateľa trvá neprímerane dlho, t. j. viac ako 56 mesiacov, čím dochádza k porušeniu jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote.

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom rozhodol, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 32/2008 došlo k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal okresnému súdu konať v predmetnom konaní bez zbytočných prieťahov, priznal

mu primerané finančné zadost'učinenie v sume 10 000 € a náhradu trov konania na účet jeho právneho zástupcu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Predmetom sťažnosti sťažovateľa pred ústavným súdom je namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Cb 32/2008.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu tohto základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok

vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 7/00, III. ÚS 100/01, III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06).

Dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako zjavne neopodstatnenej je aj zistenie, že sa postup všeobecného súdu nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy (I. ÚS 27/02, I. ÚS 197/03, I. ÚS 38/04).

Ústavný súd pri posudzovaní sťažnosti sťažovateľa a rozhodovaní o nej vychádzal zo sťažnosti, jej príloh, ako aj zo súdneho spisu v predmetnej veci.

Podľa zistenia ústavného súdu sťažovateľ podal v predmetnom konaní dve sťažnosti na priet'ahy. Na prvú z nich predsedníčka okresného súdu odpovedala podaním sp. zn. Spr. 1503/08 z 15. januára 2008, v ktorom mu oznámila, že jeho sťažnosť považuje za opodstatnenú, za vzniknutý priet'ah sa ospravedlňuje a vec bude sledovať, aby v konaní ďalej k priet'ahom nedochádzalo.

Okresný súd na v poradí druhú sťažnosť sťažovateľa na priet'ahy v konaní odpovedal podaním sp. zn. Spr. 1504/12 z 13. februára 2012, v ktorom uviedol: «V horeuvedenej veci Vám oznamujem, že Vaša sťažnosť na priet'ahy v konaní je neopodstatnená. Ako vyplýva z chronológie procesných úkonov, tieto boli vykonávané priebežne, bez priet'ahov.

Ďalšia časť Vášho podania v ktorej uvádzate Váš subjektívny názor na spôsob vedenia konania nemôže byť posudzovaná ako sťažnosť v zmysle z. č.757/2004 Z. z.

Dňa 22. 2. 2008 bola vec prevedená do odd. „Cb“ z odd. Rob. V ten istý deň bolo vydané uznesenie, ktorým súd pripustil zmenu petitu a čiastočne konanie zastavil, a bolo vytýčené pojednávanie na 19. 3. 2008. Toto pojednávanie bolo odročené na 23. 4. 2008 za účelom doloženia listinných dôkazov, ktoré bolo zase odročené na 2. 6. 2008. Pojednávanie bolo odročené na neurčito za účelom zistenia adresy svedka a výsluchu navrhnutých

svedkov s výhradou ďalších dôkazov, 10. 6. 2008 Váš právny zástupca oznámil adresy svedkov a zároveň požiadal súd, aby nebolo vytýčené pojednávanie do 15. 9. 2008. Súd zisťoval ďalej adresy svedkov a žiadal správy, ktoré boli urgované 15. 8. 2008 a 19. 9. 2008. Dňa 1. 10. 2008 opäť žiadal Váš právny zástupca nevytyčovať pojednávanie v období od 23. 10. 2008 do 10. 11. 2008 z dôvodu plánovanej dovolenky. Dňa 6. 10. 2008 bol určený termín pojednávania na 24. 11. 2008, ktoré bolo odročené na 20. 1. 2009 za účelom výsluchu ďalších navrhnutých svedkov a výsluchu konateľa žalovaného. Z dôvodu Vašej práceneschopnosti bol termín pojednávania zrušený s tým, že právny zástupca bol vyzvaný na oznámenie skončenia PN. Túto povinnosť si právny zástupca splnil a dňa 19. 1. 2009 súdu oznámil, že ste práceschopný od 15. 2. 2009. Dňa 22. 1. 2009 bolo vytýčené pojednávanie na 23. 2. 2009, ktoré muselo byť odročené z dôvodu Vašej neprítomnosti, keďže ste museli prerušiť cestu kvôli dopravnej nehode. Ďalšie pojednávanie bolo určené dňa 4. 3. 2009 na 6. 4. 2009, ktoré po výsluchu účastníkov a svedkov bolo odročené na neurčito za účelom ďalšieho dokazovania, ktoré vyplynulo z pojednávania. Po doručení žiadaných listín bolo dňa 25. 6. 2009 vytýčené pojednávanie na 7. 9. 2009, ktoré bolo odročené na 7. 10. 2009 za účelom predvolania ďalších svedkov a listinných dôkazov. Na pojednávaní dňa 7. 10. 2009 po vykonaní úkonov podľa ods. 1 § 118 O. s. p. boli poučení účastníci v zmysle § 118 ods. 2 O. s. p. o tom, ktoré právne významné skutkové tvrdenia účastníkov je možné považovať za zhodné, a ktoré právne významné skutkové zistenia zostali sporné. Po výsluchu účastníkov a svedkov súd pojednávanie odročil na 4. 11. 2009 s tým, že bude volaní ďalší navrhnutí svedkovia, žalovaný bude vyzvaný na zloženie preddavku na znalecké dokazovanie. Procesné úkony boli realizované, pojednávanie bolo odročené na neurčito s tým, že budú vyžiadané ďalšie konkrétne uvedené listinné dôkazy, ktoré boli sčasti doručené dňa 30. 12. 2009, ďalšie boli urgované dňa 14. 1. 2010. Dňa 22. 1. 2010 Váš právny zástupca podal žiadosť, aby nebolo vytýčené pojednávanie v období od 20. 2. 2010 – 27. 2. 2010 a od 15. 3. do 28. 3. 2010 z dôvodu plánovanej dovolenky. Z toho dôvodu bol dňa 28. 2. 2010 vytýčený termín pojednávania na 7. 4. 2010, ktoré bolo odročené na neurčito za účelom ustanovenia znalca z odboru stavebníctva. Spis bol znalcovi zaslaný dňa 22. 4. 2010. Znalecký posudok bol doručený na súd dňa 15. 6. 2010 a dňa 23. 6. 2010 bol doručený Vám právnomu zástupcovi. Dňa 13. 7. 2010 bol určený termín pojednávania na 13. 9. 2010. Vzhľadom k tomu, že sa nedostavili účastníci konania,

ktorí sa ospravedlnili, bolo pojednávanie odročené na 20. 10. 2010, na ktoré sa opäť nedostavili účastníci ani právni zástupcovia. Pojednávanie bolo odročené na 24. 11. 2010, ktoré bolo odročené na neurčito za účelom doplnenia dokazovania. Po doložení dokladov bolo dňa 1. 3. 2011 vytýčené pojednávanie na 20. 4. 2011, ktorý termín bol zrušený na žiadosť právneho zástupcu odporcu a určený nový termín na 18. 5. 2011. Po vykonanom dokazovaní bolo pojednávanie odročené na neurčito vzhľadom k vznesenej a doplnenej námietke zaujatosti znalca. Po doručení vyjadrenia znalca dňa 21. 6. 2011 súd uznesením zo dňa 29. 7. 2011 rozhodol, že súdny znalec Prof. Ing. J. Z., DrSc. nie je vylúčený zo znaleckých úkonov v predmetnej veci. Dňa 23. 8. 2011 bol určený termín ohliadky, ktorý bol zrušený z dôvodu podaného odvolania proti uzneseniu zo dňa 29. 7. 2011. Spis bol dňa 16. 9. 2011 predložený Krajskému súdu v Trnave na rozhodnutie o odvolaní. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil, spis bol doručený na tunajší súd dňa 4. 11. 2011. Dňa 28. 11. 2011 bol určený termín ohliadky na 15. 12. 2011 na mieste samom. Z dôvodu práceneschopnosti právneho zástupcu JUDr. S., bol termín zrušený, nový termín ohliadky bol stanovený na 12. 1. 2012. Aj tento termín bol zrušený z dôvodu ospravedlnenia odporcu a bol určený nový termín ohliadky na 2. 2. 2012, kedy bola ohliadka vykonaná.»

Uvedený predsedníčkou okresného súdu popísaný priebeh konania zodpovedá zisteniam ústavného súdu zo spisu v tejto veci o stave procesných úkonov vykonaných okresným súdom.

Otázku existencie zbytočných prietáhov v konaní, a tým aj porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy skúma ústavný súd vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu podľa právnej a faktickej zložitosti veci, podľa správania účastníka konania a podľa spôsobu, akým v konaní postupoval súd (napr. III. ÚS 29/03).

Podľa zistenia ústavného súdu predmetnú vec nemožno hodnotiť ako právne zložitú. Konkrétne okolnosti uvedeného prípadu však svedčia o určitej skutkovej – faktickej zložitosti veci, podmienenej najmä tým, že v predmetnej veci je potrebné zistiť kvalitu vykonaného diela, resp. existenciu prípadných väd diela, čas jeho odovzdania, čo si vyžiadalo rozsiahlejšie dokazovanie výsluchom viacerých svedkov, ktorých účasť

na pojednávaní bolo potrebné zabezpečiť. Pri riešení merita veci bolo potrebné zabezpečiť aj nepriame listinné dôkazy o rozsahu a povahe prác, ktoré žalovaný v rámci svojho zmluvného záväzku pre sťažovateľa vykonával, okresný súd sa musí vysporiadať aj s otázkou kvality vykonaného diela a existencie jeho prípadných väd, čo si vyžaduje aj vykonanie znaleckého dokazovania, a pre prípad nesúhlasu niektorého z účastníkov konania s jeho výsledkami je potrebné zvážiť aj možnosť nariadenia kontrolného znaleckého dokazovania. Uvedená skutková zložitosť veci má samozrejme vplyv na celkovú dĺžku predmetného konania.

Zo skutkových zistení ústavného súdu vyplýva, že aj správanie účastníkov konania v priebehu preskúmaného konania, ktorým plne realizovali, resp. využívali svoje procesné práva, prispelo k spomaleniu postupu okresného súdu.

S ohľadom na uvedené tvrdenie ústavný súd poukazuje na to, že sťažovateľ ako žalobca podaním doručeným okresnému súdu 23. júna 2008 požiadal o nenariad'ovanie pojednávania v čase od 3. septembra 2008 do 15. septembra 2008 z dôvodu účasti na plánovanej dovolenke v zahraničí, o nenariad'ovanie pojednávania v období od 23. októbra 2008 do 10. novembra 2008 z toho istého dôvodu požiadal aj podaním doručeným okresnému súdu 1. októbra 2008, podaním z 29. decembra 2008 požiadal sťažovateľ zo zdravotných dôvodov o odročenie pojednávania nariadeného na 20. január 2009 a jeho nariadenie až po 15. februári 2009, pojednávanie konané 23. februára 2009 bolo zrušené pre neúčasť sťažovateľa a jeho právneho zástupcu z dôvodu dopravnej nehody, podaním doručeným 22. januára 2010 sťažovateľ požiadal o nenariad'ovanie pojednávanií v období od 20. do 27. februára 2010 a od 15. do 28. marca 2010 z dôvodu účasti na plánovaných dovolenkách.

Rovnako druhý účastník tohto konania žalovaný využíval svoje procesné práva, keď podaním z 10. septembra 2010 právny zástupca žalovaného zo zdravotných dôvodov požiadal o odročenie pojednávania nariadeného na 13. september 2010, podaním doručeným 20. októbra 2010 požiadal žalovaný o odročenie pojednávania nariadeného na 24. október 2010 zo zdravotných dôvodov, podaním z 1. marca 2011 požiadal právny

zástupca žalovaného o odročenie pojednávania nariadeného na 2. marec 2010 zo zdravotných dôvodov, podaním doručeným 15. apríla 2010 právny zástupca požiadal o odročenie pojednávania nariadeného na 20. apríl 2010 z dôvodu kolízie pojednávanií, na pojednávanií uskutočnenom 18. mája 2010 právny zástupca žalovaného vzniesol námietku zaujatosti proti ustanovenému znalcovi, proti uzneseniu okresného súdu z 29. júla 2011 o nevyhlúčení znalca z predmetného konania podal 22. augusta 2011 žalovaný odvolanie, právny zástupca žalovaného podaním z 8. decembra 2011 ospravedlnil svoju neúčasť na ohliadke nariadenej na 15. december 2011 zo zdravotných dôvodov, podaním doručeným 29. decembra 2011 žalovaný požiadal o preloženie ohliadky z 12. januára 2012 z dôvodu plánovanej dovolenky mimo územia Slovenskej republiky, podaním doručeným 1. februára 2012 vzniesol právny zástupca žalovaného námietku zaujatosti voči zákonnej sudkyňi.

Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na svoju judikatúru, v rámci ktorej už vyslovil, že za neodstránenie stavu právnej neistoty v dôsledku uplatnenia procesných práv účastníka konania neznáša zodpovednosť oprávnená osoba, ale zodpovednosť v takom prípade nemožno pripísať ani štátnemu orgánu konajúcemu vo veci (II. ÚS 52/99).

Vzhľadom na už uvedené možno teda konštatovať, že k predĺženiu konania v predmetnej veci prispelo aj obdobie, v ktorom okresný súd nemohol konať z dôvodu rešpektovania procesných práv jednotlivých účastníkov konania, resp. ktoré potreboval na vydanie rozhodnutia o ich procesných úkonoch, resp. na vykonanie úkonov s nimi súvisiacich, avšak zodpovednosť za toto predĺženie nemožno pripočítať na ťarchu okresného súdu.

Podľa názoru ústavného súdu okresný súd svojím postupom v preskúvanom konaní smeroval k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa spôsobom zodpovedajúcim okolnostiam daného prípadu (zložitosť veci, správanie účastníkov konania) a jeho postup nemožno označiť za neefektívny. V záujme urýchlenia predmetného konania okresný súd využíval všetky spôsoby, resp. formy komunikácie s účastníkmi konania, ako aj s osobami zúčastnenými na konaní a stav predmetného konania je poznačený predovšetkým

uplatňovaním procesných práv účastníkmi konania, ktoré je okresný súd povinný rešpektovať, avšak nie vždy tieto práva, resp. ich uplatnenie prispievajú k urýchleniu konania. Samotná dĺžka trvania predmetného konania nemôže byť dôvodom na vyslovenie porušenia sťažovateľom označených práv.

V súvislosti s námietkami sťažovateľa týkajúcimi sa nariadenia ohľadky nehnuteľnosti okresným súdom ústavný súd poukazuje na svoju judikatúru, v ktorej už uviedol, že nemôže stanovovať namiesto okresného súdu optimálny postup v danej veci, ale posúdiť, či ním prijaté opatrenia a zvolený postup sú vzhľadom na okolnosti daného prípadu akceptovateľné z pohľadu ústavou garantovaného práva sťažovateľa na konanie bez zbytočných prieťahov, teda či postup okresného súdu nebol v tomto smere zjavne neodôvodnený alebo arbitrárny (m. m. I. ÚS 13/00, III. ÚS 99/02).

Berúc do úvahy uvedené zistenia ústavný súd rovnako ako predsedníčka okresného súdu v odpovedi na sťažnosť na prieťahy v konaní sp. zn. Spr. 1504/12 z 13. februára 2012 nepovažoval postup okresného súdu za taký, ktorý by mohol byť východiskom na vyvodenie záveru o príčinnej súvislosti s možným porušením základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto sťažnosť odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa stratilo opodstatnenie a ústavný súd sa už nimi nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. marca 2012